

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekt.

6. september 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat vedr. forslag til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 (2000/383/RIA) om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner i forbindelse med indførelsen af euroen.

Udenrigsminister Mogens Lykketoft
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato: 04-09-01
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2001-1600/21-0193
Dok.: TFR20965

Afsendt med
E-Post 4/9-01
JM0217

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg et forslag til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 (2000/383/RIA) om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner i forbindelse med indførelsen af euroen tillige med et grundnotat om forslaget, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at materialet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 29. august 2001
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2001-1600/21-0193
Dok.: TFR20963

GRUNDNOTAT

vedrørende

forslag til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 (2000/383/RIA) om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner i forbindelse med indførelsen af euroen.

1. Baggrund.

I Rådets forordning nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen fastsættes det, at eurosedler og euromønter skal sættes i omløb fra den 1. januar 2002, og at de deltagende medlemslande skal sikre, at der findes passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af eurosedler og euromønter.

I handlingsplanen om organiseret kriminalitet, vedtaget af Rådet den 28. april 1997, henstilles det, at Kommissionen undersøger behovet for fælles foranstaltninger med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

Beskyttelsen af euroen er endvidere behandlet i Kommissionens meddelelse af 31. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen "Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri" samt i Den Europæiske Centralbanks henstilling af 7. juli 1998 om eurosedlers og euromønters retlige beskyttelse.

Den 28. maj 1999 vedtog Rådet en resolution om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen, ligesom Rådet den 29. maj 2000 vedtog en rammeafgørelse (2000/383/RIA) om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner i forbindelse med indførelsen af euroen.

I en rådserklæring i tilknytning til rammeafgørelsen er det anført, at der snarest bør foretages en indgående gennemgang af yderligere initiativer med henblik på eventuelt at udarbejde et supplerende instrument.

Den 28. maj 2001 vedtog Rådet en række konklusioner om Europols rolle i forbindelse med beskyttelse af euroen. Endvidere vedtog Rådet den 28. juni 2001 en forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Forordningen indeholder bl.a. bestemmelser om finansielle institutters ansvar, behandling af tekniske, operationelle og strategiske oplysninger samt bestemmelser om samarbejde og bistand i forbindelse med bekæmpelse af forfalskning af euroen m.v.

Det tidligere franske formandskab fremsatte i marts måned 2001 et udkast til Rådets afgørelse om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Forslaget indeholdt bl.a. bestemmelser om definitionen af falskmøntneri, udveksling af oplysninger om forfalskning af euroen samt samarbejde mellem medlemslandenes nationale myndigheder og Europol. Forslaget indeholdt tillige en bestemmelse om, at medlemslandene skulle anerkende princippet om gentagelsesvirkning på de betingelser, der er fastsat i deres nationale lovgivning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. – 29. maj 2001 blev der opnået politisk enighed om forslaget til Rådets afgørelse om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og om at udskille den del af forslaget, som vedrører gentagelsesvirkning med henblik på særskilt vedtagelse i form af en rammeafgørelse.

På denne baggrund har det tidligere svenske formandskab fremlagt et udkast til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000. Retsgrundlaget for forslaget er artikel 31, litra e, og artikel 34, stk. 2, litra b, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

2. Forslagets indhold.

Forslaget indeholder bestemmelser om gentagelsesvirkning og om gennemførelse af rammeafgørelsen.

I henhold til artikel 1 indsættes der i Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 en bestemmelse om gentagelsesvirkning. Det følger af bestemmelsen, at medlemslandene skal anerkende princippet om gentagelsesvirkning på de betingelser, der er fastsat i deres nationale lovgivning, og at medlemslandene på de betingelser, der er fastsat i deres lovgivning, anser endelige straffedomme vedrørende falskmøntneri m.v., der er afsagt i et andet medlemsland for at have gentagelsesvirkning, uanset hvilket betalingsmiddel der er blevet forfalsket.

I artikel 3 i Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 opregnes de handlinger, som medlemsstaterne efter rammeafgørelsen forpligter sig til at sikre er strafbare efter deres nationale lovgivning.

Medlemsstaterne forpligter sig således efter rammeafgørelsens artikel 3 til sikre, at følgende handlinger er strafbare:

- enhver eftergørelse eller forfalskning af penge i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler der anvendes,
- udgivelse af eftergjorte eller forfalskede penge,
- indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske penge med henblik på udgivelse vel vidende, at de er falske.

Medlemsstaterne forpligter sig efter rammeafgørelsens artikel 3 til ligeledes at sikre, at forsøg på og medvirken til ovennævnte handlinger er strafbart.

Endelig forpligter medlemsstaterne sig efter rammeafgørelsens artikel 3 til at sikre, at bedragerisk fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse af redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler som er bestemt til eftergørelse eller forfalskning af penge, hologrammer eller andre sikkerhedselementer til beskyttelse af penge mod forfalskning er strafbart.

Efter artikel 4 i Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 forpligter medlemsstaterne sig endvidere til at sikre, at ovennævnte handlinger er strafbare, hvis de begås under anvendelse af lovlige pengeudstedende myndigheders faciliteter eller materiale, men ved krænkelse af de kompetente myndigheders rettigheder eller i strid med betingelserne for de kompetente myndigheders ret til at udstede penge, og uden disse myndigheders tilsagn.

I artikel 5 i Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 fastslås det, at medlemsstaterne skal sikre, at ovennævnte handlinger er strafbare ikke blot for så vidt angår falskmøntneri med hensyn til eksisterende valuta, men også for så vidt angår falskmøntneri med hensyn til eurosedler og euromønter, der begås før euroen sættes i omløb den 1. januar 2002.

I artikel 3 i Geneve-konventionen af 20. april 1929 om bekæmpelse af falskmøntneri, opregnes de handlinger, som efter konventionens skal anses for at være strafbare:

- enhver i bedragerisk hensigt foretaget fremstilling eller forandring af penge, uanset hvilke midler der anvendes,
- udgivelse af falske penge i bedragerisk hensigt,

handlinger, hvorved nogen i udgivelseshensigt indbringer falske penge i landet, modtager eller forskaffer sig sådanne penge, vidende om at de er falske.

Efter konventionens artikel 3 skal det ligeledes sikres, at forsøg på og medvirken til ovennævnte handlinger er strafbart, og at bedragerisk fremstilling, modtagelse eller anskaffelse af redskaber eller andre genstande, som ifølge deres natur er bestemt til fremstilling af falske penge er strafbart.

Efter artikel 2 i forslaget til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 skal medlemslandene senest den 31. december 2002 træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen.

Forslaget indeholder herudover bestemmelser om ikrafttræden og offentliggørelse i EF-tidende.

3. Gældende dansk ret.

3.1. Forbrydelser vedrørende penge.

Danmark ratificerede den 5. februar 1931 Geneve-konventionen af 20. april 1929 om bekæmpelse af falskmøntneri.

Straffelovens kapitel 18 om forbrydelser vedrørende penge bygger i vid udstrækning på Geneve-konventionen.

Efter straffelovens § 166 er det strafbart at eftergøre eller forfalske penge, ligesom det er strafbart at skaffe sig eller andre eftergjorte eller forfalskede penge med henblik på at bringe dem i omsætning som ægte. Efter straffelovens § 167 er det tillige strafbart at udgive eftergjorte eller forfalskede penge.

3.2. Gentagelsesvirkning.

I henhold til straffelovens § 81, stk. 2, kan retten tillægge straffedomme afsagt uden for den danske stat samme gentagelsesvirkning som de her i landet afsagte domme.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Det bemærkes, at det i forbindelse med vedtagelsen af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 blev lagt til grund, at artikel 3 – 5 ikke krævede lovændringer.

5. Høring.

Forslaget til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 er sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Datatilsynet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Nationalbanken, Rigsadvokaten, Rigspolichefen, Politidirektøren i København, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomiministeriet og Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde.

II

(Forberedende retsakter i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

Initiativ fra Kongeriget Sverige med henblik på vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om ændring af rammeafgørelse 2000/383/RIA om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen

(2001/C 225/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 29. maj 2000 rammeafgørelse 2000/383/RIA om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen ⁽¹⁾.
- (2) De foranstaltninger, der er omhandlet i rammeafgørelse 2000/383/RIA, bør suppleres med en bestemmelse om anerkendelse af princippet om gentagelsesvirkning for så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i rammeafgørelsen —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende artikel indsættes i rammeafgørelse 2000/383/RIA:

»Artikel 9a

Gentagelsesvirkning

Samtlige medlemsstater anerkender princippet om gentagelsesvirkning på de betingelser, der er fastsat i deres nationale lovgivning, og anser på de betingelser, der er fastsat i deres lovgivning, endelige straffedomme, der er afsagt af en anden

medlemsstat for en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-5 i denne rammeafgørelse, eller for en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 i Genève-konventionen, for at have gentagelsesvirkning, uanset hvilket betalingsmiddel der er blevet forfalsket.»

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer senest den 31. december 2002 de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.
2. Senest den 31. december 2002 meddeler medlemsstaterne Generalsekretariatet for Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank teksten til de bestemmelser, som de vedtager for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.

Artikel 3

Ikrafttrædelse

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, ...

På Rådets vegne

Formand

⁽¹⁾ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.